

- a) ca furnizorul să includă în prospectul de vânzare informația că vânzarea se face exclusiv în scopuri de reparații, pentru a reconstitui aspectul inițial al întregului produs sau
- b) este necesar ca furnizorul să condiționeze livrarea de declarația scrisă a cumpărătorului (comerciant și consumator) că utilizează produsul oferit numai în scopuri de reparații?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 6/2002 al Consiliului din 12 decembrie 2001 privind desenele sau modelele industriale comunitare, JO 2002, L 3, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 33, p. 70.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Înalta Curte de Casație și Justiție (România) la data de 8 august 2016 – SMS group GmbH/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice a Municipiului București

(Cauza C-441/16)

(2016/C 419/39)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Înalta Curte de Casație și Justiție

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: SMS group GmbH

Pârâtă: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice a Municipiului București

Întrebările preliminare

- 1) Art. 2, art. 3, art. 4 și art. 5 din Directiva 79/1072/CEE ⁽¹⁾ coroborate cu art. 17 alin. 2 și alin. 3 lit. a) din Directiva 77/388/CEE ⁽²⁾ trebuie interpretate în sensul că se opun unei practici a administrației fiscale naționale care consideră că nu există elementele obiective care să confirme intenția declarată a persoanei impozabile de a utiliza bunurile importate în cadrul activității sale economice în împrejurarea în care, la data importului propriu zis, era suspendat contractul în scopul executării căruia persoana impozabilă a achiziționat și importat bunurile, implicând un risc serios ca livrarea/ operațiunea subsecventă căreia îi erau destinate bunurile importate să nu se mai realizeze?
- 2) Dovedirea circuitului ulterior al bunurilor importate, respectiv stabilirea dacă și în ce manieră bunurile importate au fost efectiv destinate operațiunilor taxabile ale persoanei impozabile, reprezintă o condiție suplimentară impusă pentru rambursarea TVA, alta decât cele enumerate de art. 3 și art. 4 din Directiva 79/1072/CEE, interzisă de dispozițiile art. 6 din directivă, sau o informație necesară privitoare la condiția de fond pentru rambursare referitoare la utilizarea bunurilor importate în cadrul tranzacțiilor impozabile, pe care organul fiscal o poate pretinde conform dispozițiilor art. 6 din directivă?
- 3) În interpretarea art. 2, art. 3, art. 4 și art. 5 din Directiva 79/1072/CEE coroborate cu art. 17 alin. 2 și alin. 3 lit. a) din Directiva 77/388/CEE, dreptul la rambursarea TVA poate fi refuzat dacă operațiunea subsecventă preconizată, în cadrul căreia urmau a fi utilizate bunurile importate, nu s-a mai realizat? În această împrejurare, devine relevantă destinația efectivă a bunurilor, adică împrejurarea dacă au fost valorificate, în ce mod și pe ce teritoriu, respectiv în statul membru în care TVA a fost achitată sau în afara acestuia?

⁽¹⁾ A opta directivă a Consiliului din 6 decembrie 1979 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – Sisteme de restituire a taxei pe valoarea adăugată persoanelor impozabile care nu sunt stabilite pe teritoriul țării (JO 1979 L 331, p. 11, Ediție specială, 09/vol. 1, p. 34)

⁽²⁾ A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO 1977 L 145, p. 1)